

Hovedbestemmelser, og hertil hører, naar jeg skal tale lige ud, ogsaa Anlægget af de vestjydske Baner. Ikke blot ved selve Finantsloven, men ogsaa ved Behandlingen af de private Lovforslag i saa Henseende har Folkethinget udtalt sin Villies Tilkjendegivelse om, at det vil have disse Baner byggede efter den paagjældende Lov og indenfor Lovens Tidsgrænse, og i den betydelige Bevilling, som Folkethinget nu har givet, ligger der ikke blot en Ret for Regjeringen til at afflutte Kontrakt, men ogsaa en Forpligtelse for denne som for enhver Regjering til skyndsomst mulig at afflutte den i denne Henseende for Statskassen heldigst mulige Kontrakt. Ville vi give Finantsloven en anden Betydning, ville vi sige, at vi vel afsatte Finantsloven saaledes, at vi finde det, som bevilges, fornuftigt og rigtigt i og for sig, men at vi overlade Regjeringen efter sit Skjøn at bedømme, hvad der skal udføres af det, der staar i Finantsloven, og hvad ikke, saa er det efter min Mening en ganske særegen Stilling, hvori man stiller Regjeringen til denne Lov fremfor til andre Love. Hvad bliver saa Finantsloven? Den bliver en Samling af Lapper Papiir, hvorpaa Folket gennem sine Repræsentanter har henkastet nogle Hensiklinger og Dnsker til Hans Majestæts Regjering, medens denne kan sætte dem til Side og gjøre, hvad den vil; men saaledes bliver den ikke en Lov endfærdig da den vigtigste Lov for hele vor Statshusholdning. Det er dog umuligt, at ærede Herrer kunne reise Tvivl med Hensyn til dette Forhold, der forekommer mig at ligge saa klart og tydeligt for som vel muligt. Jeg er overbevist om, at der ikke hos Regjeringen kan være opstaaet nogen anden Tanke end den, som efter min Fortolkning ligger i de nævnte Udtalelser, nemlig at man vil gjøre sit Muligste for at faae sin Villie igjennem, nu medens Rigsdagen er samlet for at behandle disse Sager, men at man selvfølgelig vil høre sig for Finantslovens Ordlyd, naar den er vedtagen, og Rigsdagen derigjennem har hævdet sin Stilling. Jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at noget Folkething i den Grad vilde tilfidesætte en af sine fornemste Pligter, den nemlig at hævdet sin fortrinlige Ret som bevilgende Myndighed, ved

at se gennem Fingre med en Omgang med Finantsloven som den, der nu synes antydet i de mystiske Ord, jeg har nævnt. Det er min Opfattelse af Sagen. Idet jeg, altsaa stemmer mod Forslaget under Nr. 14 og for Forslaget under Nr. 15, afventer jeg rolig Tingenes videre Gang, idet selvfølgelig Enhver maa finde sig i, om Regjeringens eller en Andens Betragtning af disse finantsielle Spørgsmaal ved Lovens endelig Vedtagelse settes, men jeg har ikke villet undlade at hævdet min Opfattelse af dette vigtige konstitutionelle Spørgsmaal, naar det nu en Gang er reist, som sket er.

Hvad angaar Indkomstskatten, da hører jeg ingenlunde til dem, som ere mod en Indkomstskat, men jeg er forsaavidt enig med det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti), som ogsaa jeg holder af en Indkomstskat med stigende Skala. Jeg vil indvømme, at en ren Indkomstskat uden Hensyn til Formuen og uden en stigende Skala kan være i høieste Grad uretfærdig, og den bliver det let, men en Indtægts- og Formuesskat eller — i Mangel af Noget, der tilnærmelsesvis er dette — en Indtægtskat med en stigende Skala vil ikke blot i og for sig være mere retfærdig end andre Skatter, men den vil ogsaa netop derved bøde noget paa den Uretfærdighed, som er tilstede i vore øvrige Skatteforhold. Denne Uretfærdighed kunne vi derimod ikke bøde paa, naar vi give en Indkomstskat, hvis Beløb skal anvendes til visse Anlæg, til Erhvervelsen af Aktiver for vore Efterkommere; men naar vi forbeholde en saadan Indkomstskat til det Dieblit, hvor vi for Indkomstskattens Beløb ved andre Skattereformer kunne faae en tilsvarende Nedsettelse i de Byrder, som nu fortrinnsvis hvile paa Enkeltmand, bruge vi den ret. (Stemmer: Hør!) Jeg vil være med til at stemme for en Indkomstskat allerede i Aar og det strax, naar vi i en Paragraf kunne tilføje: „denne Lov træder i Kraft samtidig med en ny Toldlov“, idet vi da igjennem Toldloven kunde faae Besparelse i den af mig antydede Retning, hvorved vi da fik Ækvivalent i Retning af retfærdig Bestatning for, hvad vi vilde komme til at yde ved